

[Ivar Hansen.]

kommer vi til et forventet driftsresultat for 1974-75 på minus 235 mill. kr. Man kan derfor nok sige, at der er en særdeles realistisk baggrund for det fremsatte lovforslag om ændrede posttakster.

En forhøjelse af taksterne vil naturligvis virke belastende på omkostningsniveauet, ikke mindst for erhvervslivet. Det vil derfor være naturligt at se på, hvilke besparelser og rationaliseringer postvæsenet selv har foretaget for at holde prisniveauet nede. Jeg kan imidlertid forstå ved at have studeret udviklingen en smule, at der er sket ret så meget på dette område i de senere år, og at der til stadighed foregår overvejelser med henblik på forenkling og besparelser i øvrigt inden for etaten. Man skal imidlertid ikke være blind for, at en for hård fremfærd, netop hvad angår rationalisering og besparelser, meget let kan komme til at betyde dårligere postservice specielt i de tyndt befolkede områder af landet. Jeg mener, at det hører med i denne sammenhæng.

Til forklaring af postsektorens underskud fremgår det, at personalekontoen udgør ca. 80 pct. af de samlede driftsudgifter, og at budgettet derfor er meget følsomt over for lønstigninger. Her er for så vidt et område, der klart viser betydningen af, at vi er i stand til at holde løn- og prisskruen mere i ro.

Jeg skal ikke knytte egentlige kommentarer til de foreslåede forhøjelser vedrørende breve og pakker m. v. Det bliver der jo nok anledning til nærmere at debattere i udvalget. Takstforhøjelserne her svarer i øvrigt til forslaget fremsat af den tidligere regering sidste efterår.

Jeg vil derimod gerne knytte nogle bemærkninger til de foreslåede ændringer af bladporto, som for dagbladenes vedkommende ikke har været ændret siden 1964. Hvis vi fremtidig skal vurdere post- og telegrafvæsenets virke efter delomkostningsprincippet, hvorefter de, der økonomisk belaster mest, også betaler mest, kan man naturligvis sige, at det har været forkert, at bladporto ikke er fulgt med op. Når det ikke er sket, ved jeg meget vel, at årsagen ikke mindst er den, at der gennem årene har været, man kan vel nok sige nogenlunde bred politisk enighed om at holde en for-

holdsvis lav dagbladsporto, ikke mindst for at sikre en alsidig nyhedsinformation.

Efter det forslag om ændringer i postloven, som blev fremsat sidste efterår af den daværende socialdemokratiske regering, skulle dagbladsporto stige med ca. 280 pct. over en 2-årig periode, hvilket uden tvivl ville have givet uoverstigelige vanskeligheder for de mest berørte dagblade. Det må derfor hilses med tilfredshed, at den nuværende trafikminister har ændret den procentvise stigning i lovforslaget til ca. 71 pct. over 4 år. Det er en stigning, som dagbladene med rimelighed kan bære, og jeg har da også lagt mærke til, at mange dagblade har givet udtryk for tilfredshed med trafikministerens forslag.

Hvad angår bladgruppen andre aviser og blade, er der jo tale om en meget betydelig portostigning, hvilket vi i princippet kan acceptere. Her følger forslaget i øvrigt det af socialdemokratiet tidligere fremsatte forslag. Imidlertid vil den store portoforhøjelse nok skabe vanskeligheder for en række fagblade, som har, hvad man kan kalde for et meningsdannende og informativt sigte, blade, som udelukkende eller næsten udelukkende bliver distribueret gennem postvæsenet, mens de såkaldte familieugeblade, tegneserieblade m. v., som er baseret i det væsentlige på salg gennem kiosker og andre butikker, berøres mindre. Jeg vil derfor gerne spørge trafikministeren, om det måtte være muligt at finde et udvælgelseskriterium, så at man eventuelt kunne indrømme de informative fagblade en mindre portostigning, end det er foreslået i lovforslaget.

Den nyeste distribueringsmetode i postvæsenet har givet bladudgiverne større mulighed for at adressere bladene og indlevere dem i postnummerorden. For at fremme denne udvikling, som vil være arbejdsbesparende for postvæsenet, ønsker trafikministeren mulighed for at yde bladudgiverne en passende rabat. Jeg synes, det er en udmærket tanke, som betyder en udvidelse af de forretningsmæssige principper i postvæsenets drift.

Jeg forudser en indgående udvalgsbehandling af lovforslaget, og jeg vil gerne tilsige venstres positive vilje til at nå et resultat, så loven kan træde i kraft på den af ministeren ønskede dato, den 1. maj 1974.